GRBC 21.05.26 Point 28

REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering

21/05/2026-BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT INSTELLING VAN DE PROCEDURE TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN HUIS GOEGEBEUR - ROMBAUTS GELEGEN VOGELVANGSTLAAN 13 TE WATERMAAL-BOSVOORDE

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering;

Gelet op het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening (BWRO), artikel 222, 227;

Gelet op de op 16 juni 2025 door de eigenaars ingediende aanvraag tot bescherming van:
- de gevels en het dak;
- het ruimtelijke ontwerp van het interieur, dat is opgebouwd rond een halfopen centrale trap die een structurerende rol speelt in de verdeling van de ruimtes;
- de geïntegreerde voorzieningen: doorgeefluik tussen de keuken en de eetkamer, opbergmeubels, ingebouwde kasten, met name in de keuken;
- de tuin en buitenruimtes, ontworpen om aan te sluiten bij het huis en gerestaureerd volgens het oorspronkelijke plan;

Gelet op het op 4 juli 2025 verzonden ontvangstbewijs van volledig dossier evenals de kopieën betekend op 7 juli 2025;

Overwegende het gunstige advies van het college van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Watermaal-Bosvoorde uitgebracht tijdens de zitting van 22 december 2025;

Overwegende het gunstige advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen uitgebracht tijdens de zitting van 20 augustus 2025;

Overwegende dat de verbouwingen in de loop der jaren met grote zorgvuldigheid zijn uitgevoerd; dat de KCML na de verbouwingen echter van mening is dat de bescherming het volgende moet omvatten:

- de bouwschil (buitenkant) van het huis;
- het ruimtelijke ontwerp van het huis zoals bepaald door de structuren (muren, vloeren, trappenhuis) en de organisatie van het plan, met inbegrip van de indeling van het vaste

21/05/2026-ARRÊTÉ DU GOUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE ENTAMANT LA PROCEDURE DE CLASSEMENT COMME MONUMENT DE CERTAINES PARTIES DE LA MAISON GOEGEBEUR - ROMBAUTS SISE 13 AVENUE DE LA TENDERIE À WATERMAEL-BOITSFORT

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale ;

Vu le Code bruxellois de l'aménagement du territoire (CoBAT), l'article 222, 227 ;

Vu la demande introduite par les propriétaires en date du 16 juin 2025 visant à classer :
- les façades et la toiture ;
- la conception spatiale intérieure, articulée autour d'un escalier central semi-ouvert jouant un rôle structurant dans la distribution des espaces ;
- les équipements intégrés : armoire passe-plats entre la cuisine et la salle à manger, meubles de rangement, placards intégrés, notamment dans la cuisine ;
- le jardin et les espaces extérieurs, conçus en continuité avec l'habitation et restitués selon le projet d'origine;

Vu l'accusé de réception complet envoyé le 4 juillet 2025 ainsi que les copies notifiées du 7 juillet 2025 ;

Considérant l'avis favorable du collège des Bourgmestre et Echevins de la commune de Watermael-Boitsfort émis en séance du 22 décembre 2025 ;

Considérant l'avis favorable de la Commission Royale des Monuments et des Sites émis en séance du 20 août 2025 ;

Considérant que les transformations au fil des années ont été fait avec beaucoup de soins ; que suite au transformations la CRMS estime cependant que le classement devrait comprendre :

- l'enveloppe extérieure de la maison ;
- la conception spatiale de la maison telle que déterminée par les structures (murs, sols, cage d'escalier) et l'organisation du plan, y compris

CHANCELLERIE KANSELARIJ

meubilair dat bijdraagt aan het architecturale concept
.- de oorspronkelijke interieurelementen (zoals de trap en de leuning).

Overwegende dat het vaste meubilair het voorwerp heeft uitgemaakt van een getrouwe reconstructie;

Overwegende eveneens dat de tuinen ingrijpende veranderingen hebben ondergaan, met name aan de straatkant;

Overwegende derhalve dat die elementen, hoewel getrouw gereproduceerd, niet meer oorspronkelijk zijn;

Overwegende dat de opmerkelijke waarde van het goed voornamelijk ligt in zijn rationele plan rond een centrale trap die de ruimte op elk niveau in tweeën deelt;

Op voorstel van de Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Monumenten en Landschappen,

Na beraadslaging,

Besluit:

Artikel 1 – Wordt ingesteld de procedure tot bescherming als monument van

- de gevels en het dak
- het ruimtelijke ontwerp zoals bepaald door de structuren (muren, vloeren, trappenhuis) en het plan (organisatie rond een centrale trap)
- de centrale trap met leuning

van Huis Goegebeur - Rombauts gelegen Vogelvangstlaan 13 te Watermaal-Bosvoorde wegens zijn historische en artistieke waarde die wordt verduidelijkt in bijlage I, die integrerend deel uitmaakt van dit besluit.

Het eigendom is bekend ten kadaster van Watermaal-Bosvoorde, afdeling 2, sectie E, perceel nr. 59b3.

De afbakening van het monument en van zijn vrijwaringszone wordt aangegeven op het plan in bijlage II, die integrerend deel uitmaakt van dit besluit.

Art. 2 - De vrijwaringszone met betrekking tot het in artikel 1 vermelde monument omvat het geheel van de percelen en de wegen, alsook gedeelten van de percelen en de wegen

l'agencement du mobilier fixe participant au concept architectural.
- les éléments intérieurs d'origine (tel que l'escalier et sa main-courante).

Considérant que le mobilier fixe a fait l'objet d'une reconstitution fidèle ;

Considérant également que les jardins a fait l'objet d'importantes transformations, notamment côté rue ;

Considérant dès lors que ces éléments, bien que reproduits fidèlement, ne sont plus d'origine ;

Considérant que l'intérêt remarquable du bien réside principalement dans son plan rationnel organisé autour d'un escalier central divisant l'espace en deux à chaque niveau ;

Sur proposition de la Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale chargée des Monuments et Sites,

Après délibération,

Arrête :

Article 1er – Est entamée la procédure de classement comme monument

- des façades et de la toiture
- de la conception spatiale intérieure telle que déterminée par les structures (murs, sols, cage d'escalier, plafonds) et du plan (organisation autour de l'escalier central)
- de l'escalier central avec sa main-courante

de la Maison Goegebeur - Rombauts sise 13 avenue de la Tenderie à Watermael-Boitsfort en raison de leur intérêt historique et artistique précisé dans l'annexe I faisant partie intégrante du présent arrêté.

Le bien est connu au cadastre de Watermael-Boitsfort, 2e division, section E, parcelle n°59b3.

La délimitation du monument et de la zone de protection est reprise sur le plan figurant à l'annexe II faisant partie intégrante du présent arrêté.

Art. 2 - La zone de protection relative au monument décrit dans l'article 1er comprend l'ensemble des parcelles et des voiries ainsi que les parties de parcelles et de voiries

KANSELARIJ

opgenomen in de omtrek zoals afgebakend op het plan in bijlage II van dit besluit.

Art. 3 – De Minister bevoegd voor Monumenten en Landschappen, wordt belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 21/05/2026

Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met het Wetenschappelijk Onderzoek, het Toerisme, de Buitenlandse Betrekkingen, de Buitenlandse Handel en de Biculturele Aangelegenheden van Gewestelijk Belang,

reprises dans le périmètre délimité sur le plan figurant à l'annexe II du présent arrêté.

Art. 3 – La Ministre qui a les Monuments et Sites dans ses attributions est chargée de l'exécution du présent arrêté..

Bruxelles, le 21/05/2026

Pour le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale chargé du Développement territorial et de la Rénovation urbaine, du Tourisme, de la Promotion de l'Image de Bruxelles et du Biculturel d'Intérêt régional,

Boris DILLIÈS

De Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Mobiliteit, Openbare Werken en Verkeersveiligheid,

La Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargée de la Mobilité, des Travaux Publics et de la Sécurité Routière,

Elke VAN DEN BRANDT

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
15 -06- 2026
Chancellerie - Kanselarij
Hamid MHAOUCHI

CHANCELLERIE
KANSELARIJ

BIJLAGE I BIJ HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT INSTELLING VAN DE PROCEDURE TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN HUIS GOEGEBEUR - ROMBAUTS GELEGEN VOGELVANGSTLAAN 13 TE WATERMAAL-BOSVOORDE

Kadastrale gegevens:

Watermaal-Bosvoorde, afdeling 2, sectie E, perceel nr. 59b3

Beknopte beschrijving:

Huis Goegebeur – Rombauts werd in 1934 ontworpen door de Gentse architect Gaston Eysselinck voor de opdrachtgevers mevrouw Goegebeur en de heer Rombauts en vormt een opmerkelijk voorbeeld van de architectuur uit de Nieuwe Zakelijkheid in België.

De oorspronkelijke plannen, die in 1934 werden opgesteld voor mevrouw Goegebeur, die op dat moment de enige opdrachtgever was, werden twee keer gewijzigd: eerst in 1937 om de binnenruimtes te vergroten (inkom en terras) en vervolgens in 1956 om er een garage aan toe te voegen. Die verbouwingen, waarvan die van 1937 door Eysselinck zelf werd uitgevoerd, werden ditmaal uitgevoerd in opdracht van het echtpaar Goegebeur – Rombauts.

Buitenkant

Het huis staat hoog op het perceel en springt in achter een glooiende tuin met talud boven het niveau van de straat. Die tuin bevindt zich boven de garage op de benedenverdieping, die in 1956 werd toegevoegd. De toegang tot het huis is via een steile trap aan de rechterkant.

Het is gebouwd in beton en bekleed met bruingekleurde bakstenen in kruisverband, heeft drie bouwlagen en drie gevels in een volume in de vorm van een parallellepipedum met uitgepuurde lijnen. De rechthoekige openingen, gerangschikt volgens een functionele logica, weerspiegelen eerder een aanpassing aan de interne structuur dan een zoektocht naar horizontaliteit.

De gevel aan de straatkant heeft drie boven elkaar liggende openingen, een voor elke bouwlaag, waarvan de voornaamste die van het salon op de eerste verdieping is. De inkomhal, die oorspronkelijk iets teruggelegen was op de hoek van deze gevel, werd in 1937 verplaatst naar de zuidelijke zijgevel, onder een hoog en smal raam dat het trappenhuis verlicht. Die zijgevel wordt op de eerste verdieping ook gekenmerkt door een groot raam dat overeenkomt met het salon.

Aan de achterkant heeft de gevel die uitgeeft op de tuin een meer symmetrische compositie: een grote opening op de benedenverdieping (recent gecreëerd) en twee openingen per verdieping.

De bovenste verdieping, oorspronkelijk opgevat als een grotendeels beglaasd zuidelijk georiënteerd solarium, werd in 1937 onder leiding van Eysselinck omgebouwd en afgesloten om de binnenruimte te vergroten.

Het metalen raamwerk met metalen roedes en externe scharnieren heeft een verfijnde compositie: de opengaande delen die per vijf zijn gegroepeerd, geven ritme aan de gevel en de kamers die ze verlichten. Ze gaan open door rond een centrale as te draaien. Ze werden zorgvuldig gerestaureerd in 2022 en hebben hun oorspronkelijke lijstwerk behouden.

Binnenkant

De binneninrichting onderscheidt zich door zijn soberheid en functionaliteit. De circulatie is georganiseerd rond een centrale trap die de ruimte op elk niveau in tweeën deelt.

Op de benedenverdieping is de inkomhal bekleed met roodgekleurde keramische tegels (10 × 10 cm), met zwartgekleurde keramische opstaande tegels als plint. Aan de straatkant leidt de hal naar een steile trap naar de garage op het lagergelegen deel van het perceel (op straatniveau) en een kantoor met dezelfde bekleding, en aan de tuinkant naar een geheel van dienstruimtes die nu zijn omgebouwd tot een groot kantoor met uitzicht op de tuin, met een linoleumvloer.

In het midden van de inkomhal leidt de trap, verlicht door een grote verticale opening en voorzien van een buisvormige metalen leuning, naar de eerste verdieping. Die is verdeeld in twee zones: het salon aan de straatkant en de keuken en eetkamer aan de tuinkant. Het salon, met een vierkante indeling, is voorzien van een visgraatparket en wordt verlicht door twee grote openingen. De eetkamer is bescheiden van formaat en heeft dezelfde rode tegelvloer als de benedenverdieping. De keuken, eveneens klein en bekleed

KANSELARIJ

met witte keramische tegels, was oorspronkelijk voorzien van Cubex-elementen en een ingebouwde kast die gedeeld werd met de eetkamer. Dat meubilair werd getrouw gereproduceerd.

De trap loopt door naar de tweede verdieping, waar hij de ruimte in tweeën deelt: een badkamer en slaapkamer aan de tuinkant en een salonruimte aan de straatkant, waar vroeger het terras was.

Waarde van het goed volgens de criteria die worden bepaald in artikel 206, 1° van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening:

Huis Goegebeur - Rombauts, gelegen Vogelvangstlaan 13 in Watermaal-Bosvoorde, is een unicum in de geschiedenis van de moderne architectuur in Brussel. Het werd in 1934 ontworpen door de Gentse architect Gaston Eysselinck en is zijn enige verwezenlijking in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Historische waarde

Huis Goegebeur - Rombauts is een opmerkelijk voorbeeld van modernistische architectuur in België en illustreert de eigenzinnige aanpak van Gaston Eysselinck, een emblematische figuur van de beweging. Het ontwerp sluit aan bij zijn bekendste werken, zoals Huis Peeters in Deurne en het hoofdpostkantoor in Gent, en weerspiegelt een periode van experimenteren waarin de architect de principes van de Nieuwe Zakelijkheid verkende en zich liet inspireren door de theorieën van Le Corbusier.

Het architecturale geheel vertoont een formele en conceptuele gelijkenis met Huis Peeters (1932), dat op zijn beurt werd beïnvloed door Maison Citrohan van Le Corbusier (1927). Eysselinck herneemt hier de vijf punten van de moderne architectuur volgens Le Corbusier op – paalstructuur, dakterras, open plan, vrije gevel en horizontale ramen – maar maakt zich er geleidelijk van los. De keuze voor zichtbaar metselwerk in plaats van glad beton duidt op een verlangen naar contextualisering en pragmatisme en distantieert het project van puristische dogma's.

Het oorspronkelijke plan van het huis doet denken aan Maison Gratte-Ciel (*het wolkenkrabberhuis*) in de tuinwijk Frugès in Pessac (1924), met zijn uitgepuurde volumetrie, rechthoekige openingen en betonstructuur bekleed met bruine bakstenen in kruisverband. Ondanks opeenvolgende aanpassingen is die invloed nog steeds waarneembaar in de ruimtelijke organisatie en hiërarchie van volumes, die Eysselincks eigen rationalistische en experimentele benadering weerspiegelen.

Huis Goegebeur - Rombauts heeft twee verbouwingsfasen ondergaan: de eerste, in 1937, bestond uit de verplaatsing van de inkomhal om de benedenverdieping uit te breiden en het dakterras af te sluiten om een extra slaapkamer in te richten (nu een salon); de tweede, in 1956, bestond uit de toevoeging van een garage die uitgeeft op de straat. Die aanpassingen, waarvan de eerste was gebaseerd op plannen die door Gaston Eysselinck zelf werden herwerkt, getuigen van de opmerkelijke flexibiliteit van het oorspronkelijke ontwerp, die mogelijk werd gemaakt door een pragmatische architecturale logica die aansloot bij de architectuurbeweging waarin Eysselinck deel van uitmaakte.

De historische waarde van het goed ligt ook in het behoud van de oorspronkelijke elementen die kenmerkend zijn voor het modernisme: het metalen raamwerk met metalen roedes, de buisvormige leuning en de roodgekleurde keramische tegels binnen. Die details, gecombineerd met een ontwerp dat formele strengheid en aanpassing aan de context combineert, maken van Huis Goegebeur - Rombauts een waardevol voorbeeld van de evolutie van het modernisme in België, tussen trouw aan de basisprincipes en creatieve herinterpretatie.

Artistieke waarde

Huis Goegebeur - Rombauts is een unicum in het Brusselse architectuurlandschap. Het belichaamt treffend de ambities van het Belgische modernisme en bevestigt tegelijkertijd zijn eigen identiteit, gebaseerd op formele nauwgezetheid, constructieve soberheid en de zorg die besteed wordt aan materialen.

De inplanting op het hoger gelegen deel van het perceel, achter een tuin met talud, geeft het een discrete maar assertieve aanwezigheid. Het volume in de vorm van een parallelepipedum met zijn uitgepuurde lijnen strekt zich uit over drie bouwlagen en drie gevels, in een evenwichtige en functionele architecturale compositie. De betonstructuur is bekleed met bruingekleurde bakstenen gelegd in kruisverband, waarvan de textuur en kleur een beheerste warmte geven aan het geheel, in tegenstelling tot het gladde beton van de strenge modernistische dogma's.

CHANCELLERIE
KANSELARIJ

De rechthoekige openingen, gerangschikt volgens een interne logica, weerspiegelen eerder een aanpassing aan de ruimtelijke indeling dan een zoektocht naar decoratieve originaliteit. Die pragmatische aanpak komt ook tot uiting in de gedifferentieerde behandeling van de gevels: de straatkant, met drie boven elkaar geplaatste openingen, benadrukt het verticale karakter van het project, terwijl de zuidgevel, met een grote opening in het salon en een hoog raam dat de trap verlicht, de dynamiek binnenin onthult. De achtergevel, die naar de tuin is gericht, heeft een meer symmetrische compositie, waardoor de dialoog tussen architectuur en landschap wordt versterkt.

Binnenin onderscheidt het huis zich door een sobere en functionele uitvoering. De ruimtelijke organisatie rond de centrale trap, die wordt verlicht door een grote verticale opening, zorgt voor een duidelijke indeling van de ruimtes op elke verdieping. De gekozen materialen getuigen van een streven naar kwaliteit en duurzaamheid: rode keramische tegels op de benedenverdieping, visgraatparket in het salon en gereproduceerd Cubex-meubilair in de keuken. Die elementen zijn verre van anekdotisch, maar dragen volledig bij aan de artistieke uitstraling van de plek, door modernistische esthetiek te combineren met huiselijk comfort.

Het oorspronkelijke metalen raamwerk, met roedes en externe scharnieren, evenals de buisvormige leuning van de trap en de tegelvloeren, versterken de historische waarde van het geheel. Elk detail is zorgvuldig doordacht en draagt bij aan een samenhangend werk waarin de architecturale compositie, de soberheid van de uitvoering en de kwaliteit van de materialen een wisselwerking aangaan met de principes van het modernisme en die tegelijkertijd aanpassen aan de beperkingen van de context.

Bronnen:

https://monument.heritage.brussels/nl/buildings/26211

M. DUBOIS, *Gaston Eysselinck. In de voetsporen van Le Corbusier*. 1907-1953, 2019

L'architecte gantois Georges Eysselinck, *Bâtir*, september 1936, nr. 46, p.852

Archief Watermaal-Bosvoorde: PU.9.122 (1934), 10.090 (1937) en 15.635 (1956)

Gezien om te worden gehecht aan het besluit van 21/05/2026

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met het Wetenschappelijk Onderzoek, het Toerisme, de Buitenlandse Betrekkingen, de Buitenlandse Handel en de Biculturele Aangelegenheden van Gewestelijk Belang,

Boris DILLIÈS

De Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Mobiliteit, Openbare Werken en Verkeersveiligheid,

Elke VAN DEN BRANDT

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
15 -06- 2026
Chancellerie - Kanselarij
Hamid MHAOUCHI

CHANCELLERIE
KANSELARIJ

ANNEXE I A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE ENTAMANT LA PROCEDURE DE CLASSEMENT COMME MONUMENT DE CERTAINES PARTIES DE LA MAISON GOEGEBEUR - ROMBAUTS SISE 13 AVENUE DE LA TENDERIE A WATERMAEL-BOITSFORT

Réf. cadastrale :

Watermael-Boitsfort, 2e division, section E, parcelle n°59b3

Description sommaire :

La Maison Goegebeur – Rombauts, conçue en 1934 par l'architecte gantois Gaston Eysselinck pour les commanditaires Mme Goegebeur et M. Rombauts, constitue un exemple remarquable de l'architecture de la Nouvelle Objectivité en Belgique.

Les plans initiaux, réalisés en 1934 pour Mme Goegebeur , seule commanditaire à l'époque, ont été modifiés à deux reprises : une première fois en 1937 pour agrandir les espaces intérieurs (entrée et terrasse), puis en 1956 pour intégrer un garage. Ces transformations, dont celle de 1937 a été réalisée par Eysselinck lui-même, ont cette fois été effectuées au nom du couple Goegebeur – Rombauts.

Extérieur

La maison est implantée en hauteur sur la parcelle, en retrait derrière un jardin en talus surplombant la rue. Ce jardin domine le garage situé au rez-de-chaussée, ajouté en 1956. L'accès à la maison se fait par un escalier raide, positionné sur le côté droit.

Construite en béton et habillée d'un parement en briques brunes posées en quinconce, elle s'élève sur trois niveaux et présente trois façades dans un volume parallélépipédique aux lignes épurées. Les ouvertures rectangulaires, disposées selon une logique fonctionnelle, traduisent une adaptation à la structure interne plutôt qu'une recherche d'horizontalité.

La façade côté rue est percée de trois baies superposées, une par niveau, dont la principale est celle du salon au premier étage. L'entrée, initialement située en retrait à l'angle de cette façade, a été déplacée en 1937 sur la façade latérale sud, sous une fenêtre haute et étroite éclairant la cage d'escalier. Cette façade latérale est également marquée au 1er étage par une large baie correspondant au salon.

À l'arrière, la façade donnant sur le jardin adopte une composition plus symétrique : une grande ouverture au rez-de-chaussée (créée récemment) et deux baies par étage.

Le dernier étage, conçu à l'origine comme un solarium largement vitré orienté vers le sud, a été transformé et refermé sous la direction d'Eysselinck en 1937 afin d'agrandir l'espace intérieur.

Les châssis métalliques avec petits-fers et charnières extérieures sont d'une composition raffinée : les ouvrants placés en quinconce rythment la façade ainsi que les pièces qu'ils éclairent. Ils s'ouvrent en pivotant autour d'une axe central. Ils ont été soigneusement restaurés en 2022 et ont conservé leurs huisseries d'origine.

Intérieur

L'aménagement intérieur se distingue par sa sobriété et sa fonctionnalité. La circulation s'organise autour d'un escalier central qui divise l'espace en deux à chaque niveau.

Au rez-de-chaussée, le hall d'entrée est revêtu de carreaux de céramique rouges (10 × 10 cm), accompagnés de plinthes en carreaux noirs posés verticalement. Il dessert, côté rue, un escalier raide menant vers le garage situé en contrebas de la parcelle (au niveau de la rue) et un bureau doté du même revêtement, et côté jardin, un ensemble de pièces de services aujourd'hui réaménagées en grand bureau donnant sur le jardin et dont le sol est en linoléum.

Au centre du hall d'entrée, l'escalier, éclairé par une grande baie verticale et équipé d'une rampe tubulaire métallique, mène au premier étage. Celui-ci est divisé en deux zones : le salon côté rue, et la cuisine et salle à manger côté jardin. Le salon, de forme carrée, est recouvert d'un parquet à chevrons et éclairé par deux grandes baies. La salle à manger, de dimensions modestes, reprend le sol en carreaux rouges du rez-de-chaussée. La cuisine, également petite et revêtue de carreaux de céramiques blancs, était à l'origine équipée d'éléments Cubex et d'un placard intégré partagé avec la salle à manger. Ce mobilier a été fidèlement reproduit.

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION BRUXELLES-CAPITALE
CHANCELLERIE
KANSELARIJ

L'escalier se poursuit jusqu'au deuxième étage, où il sépare l'espace en deux : une salle de bain et une chambre côté jardin, et un espace salon côté rue, à l'emplacement de l'ancienne terrasse.

Intérêt du bien selon les critères définis à l'article 206, 1° du Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire :

La maison Goegebeur - Rombauts, située au 13 avenue de la Tenderie à Watermael-Boitsfort, constitue un repère singulier dans l'histoire de l'architecture moderne bruxelloise. Conçue en 1934 par l'architecte gantois Gaston Eysselinck, elle représente sa seule réalisation dans la région de Bruxelles-Capitale.

Intérêt historique

La maison Goegebeur - Rombauts constitue un témoignage remarquable de l'architecture moderniste en Belgique et illustre la démarche singulière de Gaston Eysselinck, figure emblématique du mouvement. Conçue dans la lignée de ses œuvres les plus connues, telles que la maison Peeters à Deurne et la poste centrale de Gand, elle reflète une période d'expérimentation où l'architecte explore les principes de la Nouvelle Objectivité tout en s'inspirant des théories de Le Corbusier.

L'ensemble architectural présente une analogie formelle et conceptuelle avec la maison Peeters (1932), elle-même influencée par la maison Citrohan (1927) de Le Corbusier. Eysselinck reprend ici les cinq points de l'architecture moderne corbuséenne — pilotis, toit-terrasse, plan libre, façade libre et fenêtres en bande — mais s'en affranchit progressivement. Le choix d'une maçonnerie apparente, en lieu et place du béton lisse, marque une volonté de contextualisation et de pragmatisme, éloignant le projet du dogme puriste.

Le plan initial de la maison évoque celui de la maison gratte-ciel de la cité-jardin Frugès à Pessac (1924), avec une volumétrie épurée, des ouvertures rectangulaires et une structure en béton habillée de briques brunes posées en quinconce. Malgré les adaptations successives, cette influence reste perceptible dans l'organisation spatiale et la hiérarchie des volumes, traduisant une approche rationaliste et expérimentale propre à Eysselinck.

La maison Goegebeur - Rombauts a connu deux phases de transformation : la première, en 1937, a permis de déplacer l'entrée afin d'agrandir le rez-de-chaussée et de fermer la terrasse sur le toit pour y aménager une chambre supplémentaire (aujourd'hui un salon) ; la seconde, en 1956, a consisté en l'ajout d'un garage donnant sur la rue. Ces adaptations, dont la première a été réalisée à partir de plans remaniés par Gaston Eysselinck lui-même, témoignent de la remarquable souplesse de la conception initiale, rendue possible par une logique architecturale pragmatique, en accord avec le mouvement architectural dans lequel s'inscrit Eysselinck.

L'intérêt historique du bien réside également dans la conservation d'éléments d'origine emblématiques du modernisme : les châssis métalliques à petits-fers, la rambarde tubulaire et les carreaux de céramique rouges à l'intérieur. Ces détails, conjugués à une conception qui articule rigueur formelle et adaptation contextuelle, font de la maison Goegebeur - Rombauts un exemple précieux de l'évolution du modernisme en Belgique, entre fidélité aux principes fondateurs et réinterprétation créative.

Intérêt artistique

La maison Goegebeur - Rombauts constitue une œuvre singulière dans le paysage architectural bruxellois. Elle incarne avec justesse les ambitions du modernisme belge tout en affirmant une identité propre, fondée sur la rigueur formelle, la sobriété constructive et le soin apporté aux matériaux.

L'implantation en hauteur sur la parcelle, derrière un jardin sur talus, confère à l'édifice une présence discrète mais affirmée. Le volume parallélépipédique aux lignes épurées se développe sur trois niveaux et trois façades, dans une composition architecturale équilibrée et fonctionnelle. La structure en béton est habillée d'un parement en briques brunes posées en quinconce, dont la texture et la teinte apportent une chaleur maîtrisée à l'ensemble, en rupture avec le béton lisse des dogmes modernistes stricts.

Les ouvertures rectangulaires, disposées selon une logique interne, traduisent une adaptation à la distribution spatiale plutôt qu'une recherche d'originalité décorative. Cette approche pragmatique se retrouve dans le traitement différencié des façades : la façade à rue, percée de trois baies superposées, affirme la verticalité du projet, tandis que la façade latérale sud, marquée par une large baie du salon et une fenêtre haute éclairant l'escalier, révèle la dynamique intérieure. La façade arrière, tournée vers le jardin, adopte une composition plus symétrique, renforçant le dialogue entre architecture et paysage.

CHANCELLERIE
KANSELARIJ

À l'intérieur, la maison se distingue par une mise en œuvre sobre et fonctionnelle. L'organisation spatiale autour de l'escalier central, éclairé par une grande baie verticale, permet une distribution claire des pièces à chaque niveau. Les matériaux choisis témoignent d'un souci de qualité et de durabilité : carreaux de céramique rouges au rez-de-chaussée, parquet à chevron dans le salon et mobilier Cubex reproduit dans la cuisine. Ces éléments, loin d'être anecdotiques, participent pleinement à l'expression artistique du lieu, en conjuguant esthétique moderniste et confort domestique.

Les châssis métalliques d'origine, avec petits-fers et charnières extérieures ainsi que la rambarde tubulaire de l'escalier et les sols en carreaux, renforcent la valeur patrimoniale de l'ensemble. Chaque détail, pensé avec précision, contribue à une œuvre cohérente où la composition architecturale, la sobriété de la mise en œuvre et la qualité des matériaux dialoguent avec les principes du modernisme tout en les adaptant aux contraintes contextuelles.

Sources :

https://monument.heritage.brussels/fr/Watermael-Boitsfort/Avenue_de_la_Tenderie/13/26211

M. DUBOIS, *Gaston Eysselinck. In de voetsporen van Le Corbusier*. 1907-1953, 2019

L'architecte gantois Georges Eysselinck, *Bâtir*, septembre 1936, n°46, p.852

Archives de Watermael-Boitsfort : PU.9.122 (1934), 10.090 (1937) et 15.635 (1956)

Vu pour être annexé à l'arrêté du 21/05/2026,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de la Recherche scientifique, du Tourisme, des Relations extérieures, du Commerce extérieur et des matières Biculturel d'Intérêt Régional,

Boris DILLIÈS

La Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargée de la Mobilité, des Travaux Publics et de la Sécurité Routière,

Elke VAN DEN BRANDT

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
15 -06- 2026
Chancellerie - Kanselarij
Hamid MHAOUCHI

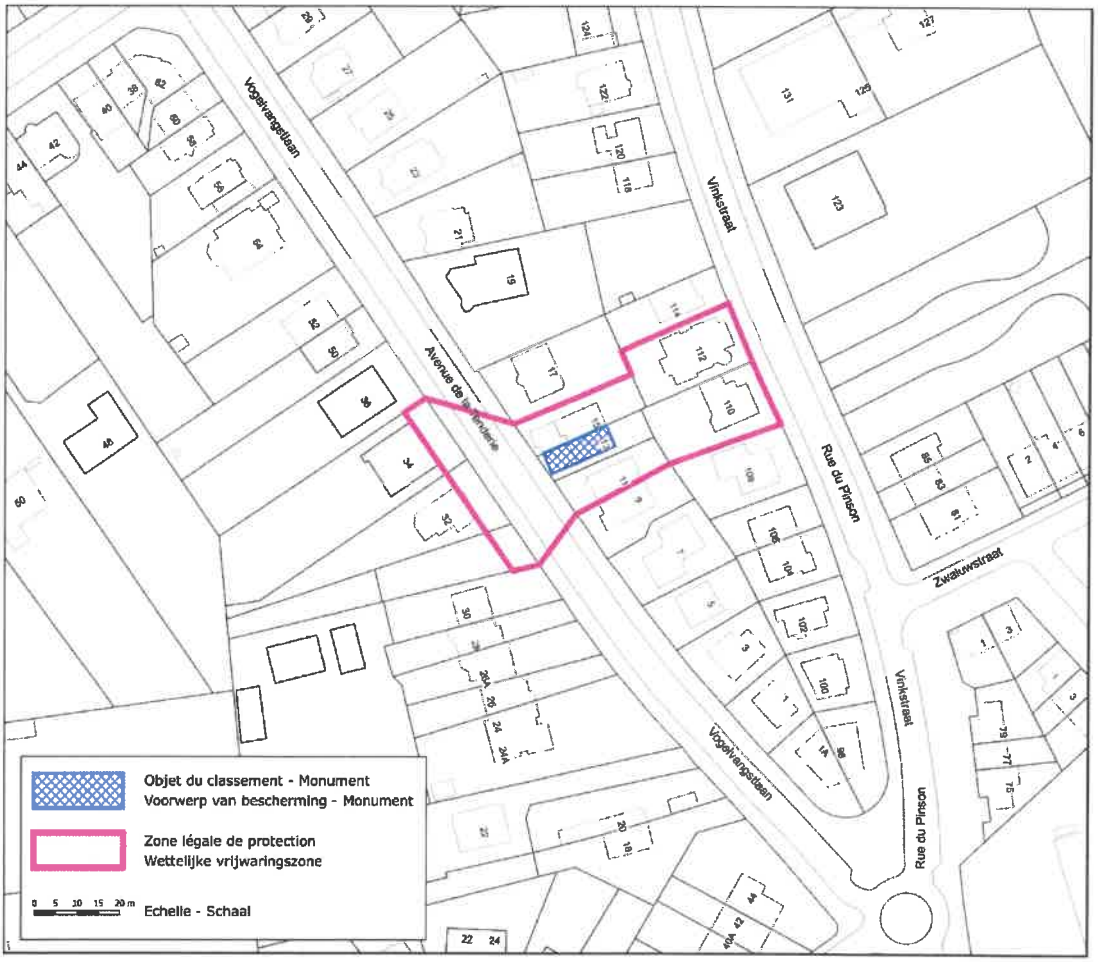
CHANCELLERIE
KANSELARIJ

BIJLAGE I BIJ HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT INSTELLING VAN DE PROCEDURE TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN HUIS GOEGEBEUR – ROMBAUTS GELEGEN VOGELVANGSTLAAN 13 TE WATERMAAL-BOSVOORDE

ANNEXE II A L' ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE ENTAMANT LA PROCÉDURE DE CLASSEMENT COMME MONUMENT DE CERTAINES PARTIES DE LA MAISON GOEGEBEUR - ROMBAUTS SISE 13 AVENUE DE LA TENDERIE A WATERMAEL-BOITSFORT

AFBAKENING VAN HET GOED EN VAN DE VRIJWARINGSZONE

DELIMITATION DU BIEN ET DE LA ZONE DE PROTECTION

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van,

21/05/2026

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met het Wetenschappelijk Onderzoek, het Toerisme, de Buitenlandse Betrekkingen, de Buitenlandse Handel en de Biculturele Aangelegenheden van Gewestelijk Belang,

Vu pour être annexé à l'arrêté du, 21/05/2026

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de la Recherche scientifique, du Tourisme, des Relations extérieures, du Commerce extérieur et des matières Biculturel d'Intérêt Régional,

Boris DILLIÈS

De Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Mobiliteit, Openbare Werken en Verkeersveiligheid,

La Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargée de la Mobilité, des Travaux Publics et de la Sécurité Routière,

Elke VAN DEN BRANDT

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
15 -06- 2026
Chancellerie - Kanselarij
Hamid MHAOUCHI